

نگاهی اجمالی به صنعت نساجی و اثرات آن در هفدهمین نمایشگاه بین‌المللی نساجی تهران

(۲۴ لغایت ۲۷ مهر ماه ۱۳۹۰) ایران تکس ۲۰۱۱

علی مرادی - رئیس ستاد نمایشگاه ایران تکس ۲۰۱۱

آسیایی انتقال یافت. شاید بهتر است بپذیریم که سهم کشورمان در تجارت جهانی نفت، گاز و پتروشیمی است.

اگر نگاهی به سرمایه‌گذاری ۲۰ سال اخیر در کشور بیندازیم دقیقاً در می‌یابیم که ظرف ۲۰ سال گذشته ده‌ها میلیارد دلار بر روی صنعت نفت، گاز و پتروشیمی سرمایه‌گذاری شده است ولی در صنایع دیگر از جمله نساجی، کمتر.

سوال اساسی اینجاست، آیا با وجود جمعیت ۷۵ میلیون نفری و رشد یک میلیون نفری در سال، تنها صنعت نفت، گاز و پتروشیمی می‌تواند جوابگوی نیاز کشور عزیزمان باشد.

ایران دارای آب و هوای خشک می‌باشد که منابع آبی چندانی ندارد بنابراین روی صنعت کشاورزی هم نمی‌توان حساب چندانی باز نمود، بدین منظور یکی از صنایعی که می‌تواند ما را در ایجاد اشتغال یاری نماید، صنایع نساجی می‌باشد.

این صنعت ریشه در تاریخ کهن کشورمان دارد، سالهاست پارچه زربفت نمایش داده شده در موزه لوور پاریس، باعث افتخار هر ایرانی است و این در حالیست که این صنعت حتی به اندازه صنعت خودروسازی از حمایت کافی برخوردار نمی‌باشد. با مراجعه به شهرک‌های صنعتی یزد، اصفهان و

اهمیت صنعت نساجی بر هیچکس پوشیده نیست، این صنعت ریشه در تمدن انسان‌ها دارد. شاید بتوان گفت که پوشاک جزو اولین اختراع بشر باشد و این موضوع باعث گردید تا صنعت نساجی از نظر اقتصادی از جایگاه ویژه‌ای در بین کشورهای جهان برخوردار گردد.

اگر بگوییم پایه اقتصادی کشورهای نظیر انگلستان، فرانسه، آلمان، ژاپن و کره جنوبی از صنعت نساجی الهام گرفته است، ادعای بیهوده‌ای نیست.

امروز صنعت نساجی را صنعتی کارگر بر می‌دانند، اگر بپذیریم که در

جهان یک تقسیم شغلی بین‌المللی انجام گرفته بدیهی است که صنعت نساجی باید سهم کشورهای باشد که نیروی کار بیشتری دارند، به همین خاطر است که این صنعت با همه ریشه و اهمیتی که داشت تقریباً بخشی از آن از اروپا جمع و به کشورهای

پایان دادن بحران و بخشی از مشکلات موجود موثر گردد.

* ورود کالاهای بی کیفیت

* عدم حس رقابت پذیری شرکتهای بدلیل شرایط نا برابر

* ضعف توان مالی

* عدم تمایل به حضور در رویدادها و نمایشگاههای بین المللی در خارج از کشور به دلیل بالا بودن هزینه ها

* کافی نبودن مشوق های لازم در جهت توسعه صنایع نساجی

* عدم امکان برنامه ریزی دراز مدت

* افزایش نرخ خدمات در کشور

* اصلاح مقررات یا به تعبیری مقررات زدایی

* کاهش نرخ ورود کالاهای سرمایه ای با هدف نوسازی و تجهیز ناوگان صنایع نساجی کشور

و مواردی که بدلیل جلوگیری از اطاله کلام در این اجمال میسر نیست .

باید پذیرفت تعداد کثیری از افراد جامعه در صنایع مرتبط شاغل بوده و نگاه امید بخش به سرنوشت آنان قادر خواهد بود بخش عظیمی از جامعه صنعتگر کشور را از آسیب پذیری در امان دارد.

حضور و مشارکت در نمایشگاه علی الخصوص در هفدهمین نمایشگاه بین المللی ماشین آلات، مواد اولیه، منسوجات خانگی، ماشین های گلدوزی و محصولات نساجی (۲۴ لغایت ۲۷ مهر ماه ۱۳۹۰) که هر ساله در تهران برگزار می گردد، می تواند نشانه هایی از امید را در یافتن بازار های جدید مشابه حرکتی که در کشورهای صنعتی و در منطقه به وجود آمده از جمله: ترکیه، جان تازه ای را به صنعت نساجی کشور بدمد که بی شک اثرات آن هم در کوتاه مدت و هم دراز مدت کاملاً مشهود گردد.

در پایان ضمن عرض تشکر مجدد از اداره کل صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنایع و معادن، انجمن صنایع نساجی ایران، جامعه متخصصین نساجی ایران و اتحادیه صادر کنندگان و تولید کنندگان صنایع نساجی و پوشاک ایران، نشریات، اساتید و جامعه دانشگاهی و همچنین کلیه دست اندرکاران صنعت نساجی که در برگزاری این نمایشگاه ما را یاری خواهند داد، تشکر و قدر دانی می گردد.

فرصت را مغتنم و از کلیه عزیزانی که در این پروژه ملی حاضر به ارایه نقطه نظر هستند دعوت می گردد تا پیشنهادات خود را از طریق تلفکس ۲-۸۸۷۰۸۳۹۰ به این ستاد منعکس فرمایند.

کاشان که جزو مراکز اصلی صنایع نساجی در کشور می باشند، مشاهده می گردد که این صنعت با همه بی مهری که بدان شده چه نقشی عظیمی را در ایجاد اشتغال پایدار ایفاء نموده که این نشان دهنده عظمت و ارزش افزوده بسیار بالای این صنعت در کشور می باشد.

بی تردید هیچ فکر پویایی موافق با بستن مرزها بر روی منسوجات نمی باشد، ولی می توان با مدیریت بهینه تر، سرو سامانی به آن داد و از ورود کالاهای بی کیفیت و غیر استاندارد که تهدیدی برای سلامت و اقتصاد جامعه می باشد، جلوگیری نمود.

صنعت نساجی در کشور ما در دهه های اخیر اگر چه با شتاب مناسبی شروع گردید لیکن با شروع جنگ تحمیلی علیه کشورمان، کمتر مورد توجه قرار گرفت و این در حالی بود که کشورهایی همچون بنگلادش، چین، ترکیه، هندوستان و ... توانستند از فرصت بوجود آمده استفاده و بخش و سهم عظیمی از این تجارت را بدست گیرند.

بی تردید حمایت نهادهای قانونگذار و دولت می تواند نفس تازه ای را به وضعیت موجود بدمد و نقش وزارت صنایع و معادن در ارائه قوانین و مقررات که منجر به شکوفایی این صنعت گردد نیز غیر قابل اجتناب می باشد.

هفدهمین نمایشگاه بین المللی ماشین آلات، مواد اولیه، منسوجات خانگی، ماشین های گلدوزی و محصولات نساجی (۲۴ لغایت ۲۷ مهر ماه ۱۳۹۰) را در شرایطی برگزار می نمایم که حضور شرکتهای و کشورهای خارجی بیشتری را شاهد خواهیم بود، انشاءالله.

رشد و میزان افزایش در این بخش در سال گذشته با عدد ۳۰ درصدی روبرو بوده، حضور نمایندگی های شرکت های خارجی در نمایشگاه می تواند به عدم تأثیر پذیری تحریم ها نیز نگاهی منصفانه داشته باشد اگر چه این مهم با بهای اندک میسر نبود و تلاشهایی را در جهت جذب و جلب آنان صورت داده ایم .

بی تردید نقش و حمایت انجمن ها، تشکل ها و نهادهای مرتبط در این عرصه ضروری است. اشاره به تنگنای صنعت نساجی که تأمین مواد اولیه و مشکلات سیستم بانکی از جمله موارد مهم آن است در این مقال خالی از لطف نیست.

دور از نظر نیست که می توان گفت آسیب شناسی در بخش صنعت نساجی کشور در شرایط کنونی با وجود کارشناسان متخصصی که نقطه نظر ایشان در نشریات و ... ابراز گردیده است می تواند به

